

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. marts 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2010-150-1656
Dok.: KGA40560

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 745 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. marts 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 745 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”En skæbnesvanger gåtur” fra www.jaegerforbundet.dk, II/2009.”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der ønskes en kommentar til artiklens omtale af politiets praksis vedrørende nægtelse af samtykke til jagttegn og tilbagekaldelse af samtykke til jagttegn.

Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Politiets afgørelser vedrørende nægtelse af samtykke til jagttegn eller tilbagekaldelse af samtykke til jagttegn træffes af politidirektøren i den enkelte politikreds. Politidirektørens afgørelser kan påklages til Rigspolitiet.

Politets afgørelser træffes med udgangspunkt i våbenlovgivningen, herunder våbenbekendtgørelsens § 37, stk. 1, om, at samtykke til jagttegn mv. kun kan gives til personer, hvor der ikke foreligger oplysninger om personlige forhold og hidtidige vandel, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen, samt våbenlovens § 2 f om, at tilladelser og samtykker til enhver tid kan tilbagekaldes.

Samtykke til jagttegn nægtes efter praksis som udgangspunkt, hvis ansøgeren inden for de senere år er dømt for våbenlovsovertrædelser, vold eller lignende forhold, hvor det må antages, at der foreligger begrundet risiko for, at våben vil blive misbrugt. Aktuelle sigtelser kan ligeledes – efter omstændighederne – danne grundlag for nægtelse af samtykke til jagttegn. Under samme betingelser kan et samtykke til jagttegn tilbagekaldes.

I forbindelse med at der træffes afgørelse om nægtelse af samtykke til jagttegn/tilbagekaldelse af samtykke til jagttegn, foretages en konkret vurdering på baggrund af de aktuelt foreliggende oplysninger, herunder oplysninger om de personlige forhold og hidtidige vandel.

Ved vurderingen af ansøgerens vandel lægges der navnlig vægt på, hvorvidt ansøgeren er sigtet/dømt i sager vedrørende drab, vold, ulovlig tvang, trusler, våbenlovsovertrædelser mv.

Ansøgeren har mulighed for på ny at ansøge om samtykke til jagttegn, hvorefter politiet vil foretage en fornyet vurdering af sagen. Som udgangspunkt nægtes samtykke til jagttegn i en periode på fem år regnet fra tidspunktet for lovovertrædelsen. Politiet vil dog i

hver enkelt sag vurdere grundlaget for nægtelsen af samtykket, hvilket kan medføre, at politiet i nogle situationer giver samtykke til jagttegn, inden der er forløbet fem år. Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor der efter en konkret vurdering af det begåede strafbare forhold og oplysninger om ansøgerens forhold i øvrigt træffes afgørelse om nægtelse af samtykke også efter udløbet af en periode på fem år.

Rigspolitiet har til brug for besvarelsen foretaget en gennemgang af den konkrete sag, der ligger til grund for ovennævnte artikel. Efter Rigspolitiets vurdering er sagen behandlet i overensstemmelse med gældende regler og praksis på området.”

Som justitsminister er det min opfattelse, at den af Rigspolitiet beskrevne praksis for meddelelse af samtykke til jagttegn og tilbagekaldelse af meddelt samtykke til jagttegn er udtryk for en fornuftig balance mellem hensynene til de involverede interesser. Jeg finder derfor umiddelbart ikke grundlag for at ændre reglerne på området.

Af principielle grunde finder jeg i øvrigt ikke, at jeg som justitsminister bør gå nærmere ind i den konkrete straffesag, der ifølge artiklen ligger til grund for politiets afgørelse om tilbagekaldelse af jagttegnet.